

жонъ¹⁾ пишеть че Българе-ти влѣзли презъ Дунавъ-тъ въ Мѣзїїж съ дво-ица свои кральовы (*δύο ῥήγες*) отъ кои-то единъ-тъ ся зовалъ Българъ (*Ὀβούργος* Vulger); но отъ него не бы могли Българе-ти да (ся нарежътъ така, понеже първо той краль имъ ся убилъ тогава, а они ся завърнѣли пакъ назадъ презъ Дунавъ-тъ, и второ Българе-ти и преди него іоще много время ся именовали така. — Дегинъ (*Designé*) въ своиъ тѣ общѣ історїя на Унны-ты и на Татары-ты пише че, отъ осемъ сынови,²⁾ кои то оставилъ Ноевъ сынъ Іафеѣъ, седмыя-тъ, именовъ Камаръ или Гомаръ, кой то въ священно то писаніе ся именува Гоморъ, дошълъ та ся населилъ при рѣкѣ тѣ Етель или Волгѣ, и родилъ тамъ двоицѣ сыновы именовъ Българа и Баѣаса, кои-то направили сѣки по единъ градъ своего имене, и отъ кои то първыя-тъ былъ отецъ на Българы-ты.

Было то какъ было; Българе-ти ся сѣ іавили, какъ-то рекохмы, испърво населени по край рекѣ тѣ Волгѣ, и отъ тамо ся сѣ послѣ преселили и дошли на самъ. Моисей Хоренскій, арменски лѣтописецъ пятого вѣка³⁾ пише че въ негово то время и много предъ него, Българе-ти были знаени въ Арменїїж като единъ силенъ народъ, кой то живялъ много далечъ отъ Кавкасскы ти планины, и именно между Танаисъ или Дона, Атель или Волгѣ, и Меотійско то

¹⁾ Paul. Diac. Hist. Misc. Lib. XVI p. 460.

²⁾ Тѣ сынове, спорядъ Дегинѣ, были: 1° Тюркъ, отецъ на Турцы-ты, Татары-ты, Монголы-ты, Игуры-ты и Хатаи-ты; 2° Харзъ или Хазаръ, отецъ на Хазары-ты; 3° Саклабъ или Склабъ, отецъ на Славяны-ты; 4° Русъ, отецъ на Русы-ты или Московцы-ты; 5° Манинахъ или Мамеликъ, отецъ на Готы-ты или Скуфы-ты именуемы Вагюбы и Маглонгы; 6° Звинъ или Чинъ, Джинъ и Синъ, отецъ на Чинезы или Кинезы-ты; 7° Камаръ или Гомаръ, отецъ на двоицѣ сыновы Българа и Баѣаса, населившя ся при рѣкѣ тѣ Волгѣ; 8° Тариджъ, отецъ на Тюркмены-ты.

³⁾ Той умрель въ лѣто 461.